

Leto 6. Štev. 8. PRILOGA ZA MLADINO. 1937. aug. 8.

Mladenka Marija, pomagaj mladini.

Za Marijov, materjov svojov v nebo gleda mladina, Mladost njeno gleda v njeni diki. V nebi je najprej vse pomlajeno. Telovnoga pomenkanja nega. Bilo bi pa, če mladosti v nebi nebi nazaj dobili. Marijino detinstvo ž njenov dekliškov dobov tak sedi na prestoli večne slave, kak njeno bože materinstvo. Toga niti dosegnola ne bi, če bi njena mladost nosila kakši zamazek. Kraljice v nebi med nebov i zemlov, ar je v mladosti kraljivala nad svojim telom. To je skrivnost naše nebeske dike. Če tela v mladosti ne premagamo, če njegovih nerednih poželenj ne poteremo, zajdemo na pot grešnikov, od šterih pravi sv. Duh, da v nebo ne pridejo. O vi vsi, dečkeci, dekličke, dečki i dekle bi pa radi prišli v nebo. Pomagaj nam zato nebeska Kralica, da zmagamo v boji z lastnim telom. Okrepi nas mladino, da mo čista i trezna mladina, potem mo vredni mladenci i mladenke ednok zasesti nebeski prestol.

Marijine družbe.

Brezmadežna, — bodi najlepši vzled — naši mladini!

Današnja mladina propada vedno bolj. Med njo gospodari nedovoljena pokvarjenost, ki se širi kakor povodenj, vedno huje. Moderna ženska pokvarja našo mladino, posebno dekleta, ona ji odpira in kaže pot k propasti in grehu; — moderna ženska

vabi naša dobra dekleta iz pota nedolžnosti, v brezno pogube in propasti. Ta moderna ženska pokvarjenost in propalost se jasno kaže v obleki, ki jo današnja ženska mladina vsa srečna posnema. Današnje ženstvo je izgubilo izpred oči svoj vzvišeni ideal, katerega ji je odkrilo krščanstvo v vsej veličastni lepoti in krasoti. Ženstvo je pozabilo na ženo obdano s soncem in luno na Brezmadežno. Ženstvo naših dni je izgubilo ta ideal in si izbralo drugega. To je ideal, ki popolnoma nasprotuje krščanskemu, to je ideal pokvarjenega, propalega ženskega srca. Ko je moderno ženstvo izgubilo krščanski ideal izpred svojih oči, ter obrnilo proč svoj pogled od nebeško lepega vzora ženske lepote, ženske vzvišenosti, ženske časti, od Brezmadežne — takrat je propadlo in se vdalo popolnoma satanizmu.

Da, moje sestre! Marsikatero dobro dekle je zašlo v tem modernem času. Sedanja noša jo je zvalila, da je zapustila dobro krščansko družbo, da je pozabila na vse dolžnosti, ki jih nalaga sveta vera, vsakemu človeku, ki veruje v Kristusa. V njeno lastno nesrečo je ves njen lišp, s katerim hoče pokazati drugim tudi na zunaj, kaj se godi v njeni notranjosti. V lišpu in v vsej tej pokvarjenosti ne bo našlo nobeno dekle, nobena žena svoje sreče. Ljuba slovenska dekleta! Zato nikdar za moderno žensko! Kako lepo je pogledati deklet, ki jo krasi primerno lepa obleka. Dekle slovensko se oblači svojemu stanu primerno! Oh ne trdim, da je vse ženstvo zapustilo najlepši vzor lepote — Brezmadežno. Trdim pa, da je moderna ženska taka in da hité naša poštena, dobra dekleta za njo in z naglimi koraki. Zato draga dekleta, — ljubljene sestre! Nikar za moderno poganko! Nedolžna kri se drži prepogosto te žene, ki ji ni popolnoma nič svetega, po poti, po kateri hodi ona, se pride samo še do enega konca — prokletstva na svetu in prokletstva v večnosti.

Sestre moje! Kvišku srca, kvišku oči! Brezmadežna nas kliče k sebi in za seboj! Za Njenim lepim vzgledom! Brezmadežna nam kliče vsem „O kako lep je čisti rod v svoji svetlobi! Otroci moji“, nam kliče vsem, moja roka Vas bo varovala pred zablodami. Moj plašč Vam bodi ščit, da Vam svet škodovati ne more. Sestre moje! Brezmadežna bodi in ostani vedno naš najčistejši vzor.

Vika Razlagova.

Kartuzijanski samostan

Pleterje v Sloveniji (pod Gorjanci) sprejema tri ali štiri kandidate za duhovniški stan med 20. in 35. letom, ki se želijo posvetiti posebni službi božji v lepi, zdravi prirodi. Zahteva se najmanj 6 razredov gimnazije.

— — —

Sprejema tudi brate lajike med 20. in 35. letom. Prednost imajo rokodelci in poljedelci. Za izobrazbo zadostuje osnovna šola.

Podrobnejša navodila daje: *Kartuzija Pleterje, p. Št. Jernej, Dravska banovina.*

† Dr. Anton Bonaventura Jeglič,
ljubljanski nadškof, vmrl

Boža previdnost nam je vzela našega največjega sina Slovenije, našega nadškofa Jegliča.

Veliki vladika so bili rojeni 29. maja 1850. v Begunjah na Gorenškem kak sin kmečkih starišev. Študirali so v Ljubljani gimnazijo i bogoslovje, v Beči pa doktorat bogoslovja. Po tom so opravljali svojo duhovniško službo na raznih mestaj i končno so jih po obilnih zaslugaj podignoli za nadškofa ljubljanskoga. V trdnem deli skoz 30 let so začnole njihove telovne moči pešati i zato so se poslovili od ljubljanske škofijske

stolice i živeli mirno življenje v samostani Stični, gde jih je v petek 2. julija zadela možganska kap, štera nam je iztrgala iz rok velikoga borca za blaženost i srečo vseh Slovincov. To se je zgodilo na 1. petek, posvečen Srci Jezušovomi i na god Srpn Marije. Sladko Srce Jezušovo i dobro Mater Marijo so pokojni posebno čistili.

Mrtvo telo so pripelali iz samostana Stične v Ljubljano i položili na mrtveči oder v škofijskoj palači. Pokojnoga nadškofa je prišlo kropit nad 50.000 naroda. Julija 5. ob 9. vori je na jezere naroda sprevodilo našega nadškofa k večnomi počitki, šteroga so se vdeležili poleg cerkvenih dostojanstvenikov najodličnejši državni predstavniki. Bilo je samo nad 700 duhovnikov. Na pokopališči se je poslovo od pokojnoga nadškofa v imeni kralvske vlade notrašnji minister g. dr. Korošec. Njegov govor je bio tak genlivi, da so se vsem navzočim zarosile oči. Tū se

je pokazalo, kak skupno sta hodila naš pok. vladika i g. dr. Ko-rošec i kak skupno nosila borbe i težave svoje domovine.

Nadškof dr. Jeglič so dopunili svoje delo, odzdaj bodo z mirnejšega sveta gledali na svoj mili narod. Veliki nadškof so bili, dober prijateo naše Slov. krajine. Vsikdar so zagovarjali naše delavce, ki so zastopali naš domači tisk „Novine“ i „Mar. list“, da so ga sovražniki šteli vničiti. Bili so tudi velki ljubiteo našij izseljencov za štere so včinoli jako dosta v vsakšem pogledi. Vsa tujina joče, ar je zgubila dobroga očo. Zato pa kak Slovenci doma, tak tudi Slovenci na tujem molijo za njih i se jim zahvaljuje za vse, ka so jim včinoli predober nadškof dr. Anton Bonaventura Jeglič. Prosijo pa ljuboga Boga naj izprosi slovenskomi narodi ešče vnogo takšij velikih možov, kak so bili nadškof dr. Jeglič, ki počivajo v miri pri Gospodi — plačniki vsej dobrot. Mi vsi se pa v svojih molitvaj spomnimo z pokoj-noga dobroga višjega Gospodovoga duhovnika.

Pismo č. g. Cigan Ivana iz Indije.

Prečastiti gospod!

Shillong, 2. jun. 1937.

Po dugom časi se Vam pali pismeno oglašam. Vzrok moje muččnosti je bio te, ka sam se pripravla o na polletne bogoslovne izpite. Zato sam se pa nej odločo, da bi komi prle pisao, kak končam izpite. Zdaj mam malo več časa na razpo-lago i Vam lahko napišem telko, da se spleča pošilati. Zdaj Vam povem nekelko od tistoga, ka bi Vam želo povedati, če bi prišla vküper. Te prve bogoslovske izpite sam hvala Bogi izdelao z nepričaküvanim — prav dobrim uspehom, čeravno mi je preci kvarila vročina. Pomislite si, da meseca maja smo meli nad 40° Celzija v senci. V takšoj vročini sam se morao pripravlati na izpite. Lejko povem, da sam v par mesecaj samo švicao i to od zajtra do večera i od večera pa do zajtra, neprestanoma mi je znoj tekeo po celom teli. To človeče telo se prevči pomali k vsakšemi podnebji — kraji. Za človeka pa, šteri betegüje na že-lodci, je najbolše i najzdravejše toplo podnebje, kak je tü v In-diji. To lahko povem po svojoj sküšnji. Jaz sam meo večkrat želodčne bolečine, gda sam šče bio v Evropi i od toga časa kak sam v Indiji, pa jih ne čütim več. Zakaj je telko lüdi, štere boli želodec? Vi bi mi zagvüšno znali povedati. Ali večina lüdi, štera se nahaja na vesnicaj, mi ne bi znala odgovoriti. Ne bom gučao od onih, šteri si želodec pokvarijo s pilom i šče na drügi način. Želodec je eden od najvažnejših delov pri prebavi hrane. Če zelodec dobro prebavla, se človek navadno dobro počüti. Želodec je spodoben peči. Če na priliko küharica včasi v začetki naloži peč z debelimi drvami, v peči navadno vse vgasne ali pa pomali, jako pomali gori. Isto je z želodcom. Da želodec dobro prebavi hrano, nüca primerno toploto. Če nega pri človeki zadosta vročine, prebava zaostane i posledica so že-

lodične bolečine, glavobol i vómetanje. Človek ma navadno zadosta toplote, če pa ne pazi na sebe, jo friško zgubi, posebno v zimi, v noči ali tudi podnevi, če se človek znoji i se te postavi na preprih. Zato pa moramo priporočati ljudem, naj majo vsigdar zadosta odeti želodec i to posebno po noči. Dostakrat ide človek večer spat zdrav, zajtra pa se prebudi betežen na želodci. V leti je večer precí toplo, da si vležemo v posteo, ponoči pa je navadno bole hladno, zato pa želodec trpi, če je ne zadosta pokriti.

Po izpitaj smo zapústili Bandel v Bengali i smo odišli na počitnice zá eden mesec v Shillong, glavno mesto v Asami. Asam je visika ravnica. Podnebje je jako prijetno, vsigdar vednako. Poleti malo bole vroče, ovak pa je tak kak v Evropi na sprotoletje. Pridelki so skoro isti kak pri Vas. Tú je več različnoga sada kak pri vas. Narod je spodoben kitajskomi — nizke postave, okrogloga obraza, stišnjénoga nosa. Varaš Schillong stoji na malih bregaj, visiko nad 1400 m. Te varaš se je jako friško razširjavao i je najlepši i najprijetnejši kraj v Asami. Bregovje so pokriti z zelenimi bori, túpatam pa se vlečejo cvetoče i zelene doline. Zavolo naravne lepote i prijetnoga podnebja se je varaš Shillong tak napuno z raznim prebivalstvom, ka je Asamska vlada prepovedala vsako vseljavanje v varaš. Misijon Asama je izročen salezijanom, šteri delajo že 16 let med narodom, ki se zove Khasi. Mamo že več misijonskih postojank — po 100 km. okoli Shillonga i več župnij. Vsakši župnik ma po tri, štiri župnije, štere so oddaljene edna od druge po 20 km. Siromak misijonar mora vsikdar iti okoli za svojimi ovcami. Človek ne bi vervao, dokeč ne bi vido, kelko dela ma misijonar, kelko trpi i se žrtvúje, da reši kakšo dúšo. Jaz sam meo priliko viditi, kakše delo ma misijonar. Bio sam 7 dni na ednoj misijonskoj postojanki v Čerapunji. To je varaš, v šterom spadne izmed vseh krajov sveta največ deža. Ravno zdaj trpi deževna doba. Pomislite si, da spadne v nešternih dnevaj do 1.50 m. deža na den, dokeč v nešternih evropskih krajinaj ne spadne telko niti celo leto. Dež ide 3 mesece skoro neprenehoma. To se pojasni na te način, če pomislite, ka leži Čerapunji nad 1200 m. blúzi obširne i velike ravnine. V ravnini je jako vroče i zavolo velke vročine se zdvigajo pare, štere se spremenijo v megle. I gda te megle pridejo do visokij gor, se zgostijo i te kaple dež.

Tú v Čerapunji je jako požrtvúvalno življenje za vsakoga, posebno pa za misijonara. Prišla je sobota i misijonar je romao proti ednoj fari, ki je brez dúhovnika, da bi tam opravo božo slúžbo. Misijonar je hodo več vór po močnom deži, po peških potaj gor i dol; do gleznja i više po vodi. To vse je trpo, ne da bi si nabrao penez, kak se dela po nekod v Evropi od strani nešternih, šteri ne napravijo zobston niti ednoga koraka za siromaške dúše, ki so žedne i lačne Kristuša. Zavolo pomenkanja misijonarov morajo misijonari v ednoj postojanki opravlati dela štirij ali petij misijonarov. Zato se pa vsmilite siromaških misi-

jonarov i jim pomagajte, kelko ste mogoči. Pomagajte tistim, šteri se trüdiyo, da postanejo bodoči misijonarje i Gospodovi delavci. Zbüdite kelko ste mogoči kem več pozvanj, ar še pole jako obširno, a delavcov je premalo. Misijonarje se trüdiyo, ne samo da bi spreobrnoli poganski narod, liki se trüdiyo tüdi zato, da bi se vzbüdila dühovniška pozvanja med domačini. Po 16 letaj, kak je misijon v Asamu izročen nam salezijancem, je letos dober Bog stotero blagoslovo misijonarovo delo i trüd. Letos je prviokrat misijonsko polje v Asami obrodilo najlepši i najdražji sad. Te sad je prvi novomešnik, šteroga so takorekoč iztesali salezijanci v Asami med Khasi i dali v njem cerkvi novoga Kristušovoga delavca. Njegov kratek življenjepis: On je bio v začetki poganček, potem je postao protestant. Gda so pa prišli salezijanski misijonarje v Asam so pa friško pridobili to lepo cvetko. Deček je bio bistroga značaja i je včasi spoznao, da je njegova vera ne prava. Salezijanci so ga lepo podvčili v veronavuki i friško se je odločo i stopo na našo vero. Dobro je, če omenimo nekaj značilnoga v njegovom življenji do mešništva. Toga mladčena iz roda Khasi je meo čast krstiti, firmati i ga posvetiti za dühovnika prezv. nadškof dr. Alojzij Mathias, šteri ma sedež v Madراسi v Jüžnoj Indiji. On je iz salezijanske družbe. Bio je preci časa v Shillongi kak škof i te so ga pa premestili pred dvema letoma v Mádras. Na njegovo mesto pa so zbrali ednoga drugoga salezijanca za škofa — prezv. g. Štefana Ferandija.

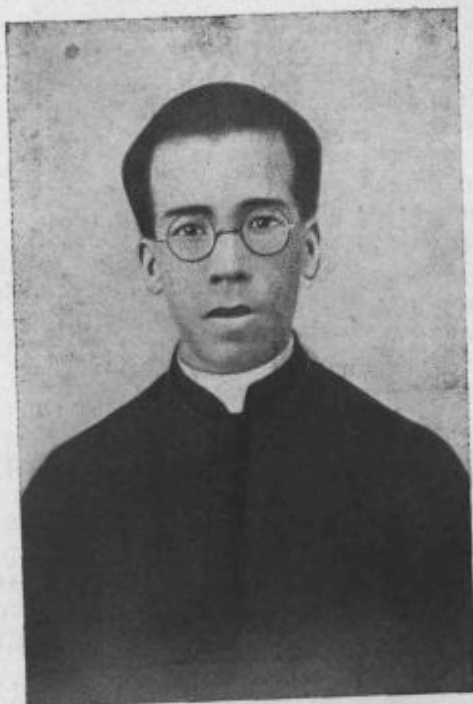
Novomešnik nema več matere, Njegov oča pa je protestantski pastor, šteri še nešče i za ednok nemre spreobrnoli k našoj veri, ka ovak zgübi službo. Takših je dosta v Indiji, šteri bi radi stopili v katoličansko vero, pa se zavolo službe i dobre plače nemrejo odločiti. Dogodilo se je že, da so že ništerni izgübili službe i tak postali siromaki, da so mogli celo kodivati.

Novomešnik ma staro mämico, štera je šče poganka, edno sestro i brata, šteriva sta isto pogana. Samo te novomešnik je sam v družini naše vere. Jaz sam meo priliko biti pri posvečenji Franca Diengdoh, tak se piše, ar sva to leto vküper študirala. Na mešniško posvečenje i tüdi na primicijo je bila pozvana tüdi njegova rodbina. Prišli pa so samo brat, sestra i stara mamica. Bilo je zaistino nekaj genlivoga gledati mladoga Levita i poslušati kak lepo je ponavlao reči prezv. nadškofa med sv. mešov, a od druge strani pa gledati trda srca njegovij domačij, šteri so šče tak daleč od svetlosti naše vere.

Prišlo je dosta naroda od blüzi i daleč; kristjani i pogani so se popaščili radovedni mešniškega posvečenja njüvoga prvoga dühovnika, Poganov pa je bilo okoli cerkve vse puno. Najbole genliyo je bilo po posvečenji. Po sv. meši smo vsi šli iz cerkve, vö na prosto. Nadškof, vsi dühovniki i drugi, šteri so dvorili pri sv. meši, so prišli pred cerkev šče oblečeni kak pri oltari i so se dali slikati. Tü pred cerkvov se je vršo najbole genlivi prizor pred vsemi lüdmi. Navzočij je bilo tüdi dosta lüdi druge vere. Pred novomešnika so dovedli brata, sestrico i staro ma-

mico, da jim podeli sv. blagoslov. Novomešnikovo srce se potaplalo v skuzaj pred svojimi dragimi prle kak jij je blagoslovo. Vsi smo samo strmeli pri tom krasnom prizori. Končno je spregovoro i blagoslovo svoje drage.

V tistij dnevaj so se vršile velke slavnosti i akademije na čast prvomi asamskomi duhovniki. Vdeležovali so se jij znani gostje od blüzi i daleč. Krasen govor je držao mladomi novomešniki Shillongski župan, šteri je izrazo želo, da ščejo kemprle meti tüdi prvoga asamskoga škofa. Nadškof i škof, šteriva

**Prvi domači duhovnik novomešnik
DIENGDOH FRANC v ASAMI,
ki je postao salezijanec.**

sta bila navzočiva, sta se pri županovij rečaj malo spogledala i nadškof se je nagno k škofi i šalivo ogovoro prezv. Ferrandija: „Te de ti nevaren!“ Lepo bi bilo, če bi se izpunile žele g. župana. Pa prle, kak se kaj takšega zgodi, je potrebno, da se pokristijani več naroda i da se zbere kimveč domačega duhovništva. I mi salezijanci mammo velko vüpanje v Asami, zato ka je tü najlepše pole za naše misijonarje, gde majo oni največ uspeha i največ spreobrnitev. Poglednite, neki novi misijonar, šteri je bio lani posvečen, je že nad 500 düš okrsto. To je jako lepo število i mi smo neskončno hvaležni nebeškomi Oči i vsem do-

brim i požrtvovalnim osebam, šteri na kakšikoli način sodelujejo za spreobrnjenje poganskega naroda. Osvedočen sem, da tisti, šteri se skrbijo za rešenje duš i to ne samo misijonarje, liki vsi tisti, šteri pomagajo, da se kemprle razširi Kraljestvo bože po celom sveti, so natenko razmili, da je naš Gospod Odrešenik prelejao svojo presveto krv za pogane i tūdi za tiste, ki ga sovražijo. Oni razmijo dobro te izrek: „Animam salvasti, animam tuam praedestinasti.“ „Če si rešo edno dušo, si rešo tūdi svojo dušo.“ Omeno sam, da so se vršile akademije ne samo po dvoranj, nego tūdi po velkij obednicaj i škegnjaj. Udeležili so se jih salezijanski gojenci, sestre „horeto“ s svojimi gojenkami; sestre „St. Mary“ i veliko število drugoga lūstva. Vsakši je pripravo nekaj lepoga za našega novomešnika. Gojenci i gojenke so nam pokazale krasne telovadne igre i zanimivo telovadbo so nam pokazale štiri deklice Khasi. Med odmorom pa nam je lepo igrala godba gojencov. Mi bogoslovci pa smo spevali lepe pesmi. Od strani domačega lūdstva so tūdi prinesli razne dare, držali lepe govore i spevali domače pesmi.

Novomešnik nema več matere, kak sam že omeno, zato se je okoli 40 žen zbralo vkūp, ki so oblūbila, da jemi bodo nadomeščale mater. Vsakši izmed bogoslovcov i misijonarov, šteri so prišli na primicijo, njemi je izrazo svoja voščila. Tak tūdi jaz nesam mogeo, da nebi izrazo voščila i žele i dosta uspeha med svojimi brati v imeni naše lepe i drage domovine Jugoslavije. Slovesnosti so izvrstno izpadnole i ostali v neizbrisnom spomini pri vsakom navzočem. Lūdstvo je bilo jako veselo i zadovolno. Tūdi novomešnik je bio tako presenečen nad vsov lepotov, da ne najšeo več izrazov za dostojno zahvalo za vse, ka so njemi dobrogā včinoli. Od radosti, da njemi je Bog podelo tak veliko milost, se je med zahvalnim govorom večkrat zaskuzilo njegovo oko. Poleg radosti pa se je štelu iz obraza, da ga mantra nekša notrašnja žalost. Mislo je zagvišno na svoje domače, šteri šče blodijo v temi poganstva.

Sam že omeno, da so bili pri njegovom posvečenji brat, sestra i stara mamica. I ka se je zgodilo šče isti den? Brat, šteri se nešče brigati za našo vero, je pobegno ešče tisti den i ostala sta samo sestra i mamica, šterivi sta bili navzoči pri sv. meši svojega Franca tūdi na drugi den. Po primiciji so sestrico pripelali k našim sestram i mamico tūdi izročili ednoj pobožnoj ženski, štera je bo podučevala v našoj veri. Vūpamo, da se bota naskori spreobrnili tevi dve duši iz družine novomešnika.

Za ednok to, drgoč pa pali kaj novoga. Srčne pozdrave vsem! Priporočam se Vam v molitev neprestanoma. Vi itak znate, da se Vas misijonarje večkrat spominajo v svojij molitvaj.

Vaš prijateo i rojak

Cigan Ivan, sal. misijonar.

Cerkveni glasi.

Zahvala. Marijin List je naraseo meseca julija za 33 komadov. Odpadnolo 11 komadov. Čisti narastek 22 komadov. Iz srca se zahvalimo božima služabnikoma Antoni Martini Slomšeki i Frideriki Baragi za pomoč i prosimo po sv. Cirili i Metodi dobro Mater Marijo, naj njima spravi čast oltara.

Nove sv. meše. Julija 11. so trije g. novomešniki prikazali svojo prvo daritev Vsegamogočnomi: Rous Matjaš v Beltincih — predgar Tratnjek Števan, lanski novomešnik; Nemec Matjaš na Tišini, predgar g. Gabor Alojz, kaplan pri sv. Jürji; Sukič Ivan Nep. v Martjancih — predgar g. Berden Jožef, duhovnik na Hotizi. — Julija 18. je služo prvo sv. mešo Rajnar Janoš Ev. v Soboti — predgar g. Zver Štefan, lanski novomešnik. — Aug. 1. pa Kustec Martin v Črensovcih — predgar g. Cigan Franc, salezijanec iz Rakovnika.

Imenüvanje kaplanov. Višja cerkvena oblast je imenüvala sledeče naše duhovnike: g. Sukič Ivana Nep., letošnjega novomešnika za kaplana v Črensovce; g. Jerič Miško, lanskoga novomešnika za kaplana v Prevalje; g. Zver Štefana, lanskoga novomešnika za kaplana v Konjice; g. Kozar Alojza, lanskoga novomešnika za kaplana v Trbovlje; g. Rajner Janoša, letošnjega novomešnika za kaplana v Rogatec; g. Trobina Stanka, kaplana v Črensovcih za kaplana v Čadran; g. Škrabán Janoša, kaplana v Prevalji za kaplana v Soboti. — Vsem čč. gg. duhovnikom želemo obilo božega blagoslova na njihovem novom mestu i da dosta včinijo za čast božo i zveličanje duš.

Zahvalno sv. mešo so služili vrednik M. Lista g. Klekl Jožef julija 11. v Celji. Te den so bili pred 40 leti posvečeni za duhovnika i so se po tjedenskih duhovnih vajaj pripravljali za zahvalno sv. mešo, v šteroj so prisrčni Bog plačaj povedali Srci Jezušovomi za neštete dare, z šterimi jih je v teh 40 letaj obsipalo. Sv. mešo so služili pred Najsvetejšim. Poleg njih je stao njihov prijateo iz mladosti prevz. g. dr. Rogač Franc, kanonik i papov prelat iz Szombathelya, ministrirao je č. brat Špilak Jožef iz Brezovice, orgolao i krasno popevanje vodo č. brat Edšidt Herman iz Gederovec, šteriva so g. Klekl spravili v družbo sv. Vincencija Pavelskoga. V cerkvi sv. Jožefa, štero oskrbljavajo duhovni sinovje sv. Vincencija, Lazaristi, se je ta tiha zahvalna pobožnost vršila.

Zrnje mate v kleti. Slabo je davalo, zato ga je malo. Pa što bi si mislo, ka de tak? Že davno je strmeno ne tak lepo kazalo kak letos, dokeč je ne prišlo dežovje. Vse se je nagnolo do zemle pa prejšlo. Naše duhovno klasje pa je ostalo goristoječe. Niti eden je ne snetlivi ali prazen. Zrnje je debelo, zdravo, puno mele za dušno hrano. Vzemite večkrat v roke Marijine Liste i marljivo čtite iz njih za vaše duše dušno hrano.

Naročnikom.

Prišo je mesec, v šterom se začnejo kalendarje štampati. Letos se je za 50% podražo papir, to je ednok dragši je kak lani. Cena M. Lista je pa ostala ista, težko nam ide, ali vlpamo se, ka nam dobre duše priskočijo z kakšov podporov na pomoč. Prvo pa prosimo vse naročnike, naj Marijin List taki plačajo. Papir za kalendar se mora naprej plačati. Neobhodno potrebno je, da nam taki pošlete vsi naročnino, ovak nam je ne mogoče začeti z kalendarom. Kalendar itak dobite brezplačno, ki ste letos naročniki i bodete tudi k leti, zato pa prosimo od vseh naročnine. Potrebna je samo mala lubezen do nebeske Kralice Marije matere naše drage, pa si njej na čast teh 16 Din. hitro znamo odtrgati. Širitelje, prosimo vas, da pobereite i no-triposlete kemprie vso naročnino za Marijin List.

Vredništvo i uprava Marijinoga Lista.

Rešitev vgank julijskoga snopiča.

1. Ka obhajamo 1. julija i ka pomeni te god? Julija 1. obhajamo god Jezušove predrage krvi. Te god pomeni dvoje: a) da je Jezuš za naše rešenje do zadnje kaplice prelejšao svojo božo krv, naj pokaže svojo preobilno lubezen do nas i b) da naša zahvala more biti tudi preobilna do Presvetoga Olt. Svestva, kde se ta sy. krv pretaka pri svetih mešaj i svetih prečiščavanjaj.

2. Ka obhajamo 2. julija i ka pomeni te god? Julija 2. obhajamo Marijino obiskavanje pri Elizabeti, gda se na njeni pozdrav detece Ivan rešilo v maternoj utrobi, se razvezao nemi jezik Zaharijov, Ivanovoga oče i se Elizabeta napunila z vnogimi milošćami. Te god pomeni, ka je Marijina prošnja velika, vsegamogoča, zato jo prosimo z vlpanjem vsi vse.

Nove vganke.

1. *Jell je to verska istina, ka je Marija z dušov i telom v nebo vzeta?*

2. *Zakaj ne moglo sprhneti Marijino deviško Telo v grobi?*

Ki obe vganke pravilno reši do konca augusta, dobi za dar lepo čislo.

Pošta.

Horvat Štefan, Gorica 40. Zaprošeni list smo ti naročili. Na pošti pitaj i pismošo, ka je prišlo za tebe od nas. Mi smo ti poslali, ka ti je šlo. Če ne bi dobo, po priliki daj odnesti, ka se po pošti drugoč ne zgubi.